

Twigas nyhetsbrev januari 2008

www.twiga.se
info@twiga.se

Bankgiro 5717-3361
Postgiro 427 4950-7

Här kommer en kort sammanställning av vad som har hänt i Twiga den senaste tiden samt en reseberättelse från Gulu. Mer information kommer att finnas på hemsidan inom kort samt i verksamhetsberättelsen som kommer om en månad.

Extra Årsmöte

Som ni vet, så har Twiga haft ett extra årsmöte och en fest den 24 november. Där beslutades om ny ansvarsfrihet för styrelsen för år 2006, då den tidigare ansvarsfriheten hade lämnats på ett inkorrekt sätt. Twigas internrevisor Gunnel Johansson-Hugg lämnade in en ny revisionsrapport till det extra årsmötet, vilken var utan anmärkningar.

Mötet beslutade även om nya stadgar för Twiga, vilka snart finns att läsa på Twigas hemsida. Endast mindre ändringar gjordes. Även Twigas nya policydokument, som var en motion från styrelsen, kommer snart att finnas tillgängliga på hemsidan. Dessa är nu antagna av det extra årsmötet och gäller som riktlinjer för Twigas arbete.

Efter mötet lanserade vi Twigas nya hemsida, som skulle ha kommit ut på Internet veckan efter det extra årsmötet. På grund av tekniska problem har hemsidan ännu inte flyttats till www.twiga.se. Mer om detta under rubriken "Hemsidan".

Sist, men inte minst, hade vi fest med tillfälle att lära känna varandra lite bättre samt prata om Twigas verksamhet. Festen blev lyckad och vi hoppas på att se ännu fler av våra medlemmar på kommande medlemsträffar!

Hemsidan

Twigas styrelse har under det senaste året arbetat aktivt med att skapa en ny hemsida. Arbetet har nu kommit så långt att hemsidan finns och det enda vi väntar på är att den ska kunna flyttas till www.twiga.se. Tyvärr har detta fördröjts på grund av tekniska problem, men det förväntas ske inom några veckor. Håll därför ögonen öppna och gå gärna in på www.twiga.se om några veckor för att kolla.

Den nya hemsidan har nya funktioner och är lättare för fler personer att uppdatera. Vi hoppas därför på att kunna ge bättre och mer regelbunden information till våra medlemmar genom hemsidan.

Det finns nu en hemsidegrupp som jobbar med allt som rör hemsidan. Om du är intresserad av att vara med i hemsidegruppen, så hör av dig till sigrid.lindbom@gmail.com. Du kan hjälpa till med allt från översättning av texter, till andra administrativa/tekniska uppgifter och uppdatering av hemsidan.

Vill du vara med i styrelsen?

Nu närmar sig det ordinarie årsmötet och val av nästa års styrelse. Det kommer att finnas några lediga platser i styrelsen och vi ser gärna nya personer som vill engagera sig i styrelsearbetet. Om detta låter intressant, så hör av dig till valberedningen eller till styrelsen för mer information.

Stöd till Faridas utbildning

Nu har det blivit dags för Twigas sista överföring till Faridas utbildning. Farida är nämligen inne på slutspurten och är snart klar med sin utbildning! Dock fattas arbetsgruppen en del pengar för att kunna täcka alla skolavgifter. Twiga tar tacksamt emot bidrag till denna avslutande del av projektet. Märk pengarna med "Farida" om du vill ge ett bidrag till bankgiro 5717-3361.

LLTTP – Mbale Tigers

Projektet ångar på med vår samarbetspartner Mbale Tigers. Mycket har hänt sista halvåret. Ordföranden Emmanuel och spelaren Rita Nekesa, 16 år, var på besök i Sverige under tre veckor i december. Vårt samarbete blev uppmärksammat av Forum Syd som ett seriöst projekt som inkluderar unga genom idrott.

Forum Syd har godkänt vår ansökan för fortsatt utvecklingsinsats tillsammans med Mbale Tigers för 2008-09.

Ett utbyte mellan svenska och ugandiska pingisspelare kommer att starta i mars 2008 när fyra spelare och två ledare åker till Uganda i tre veckor. Sedan kommer 3-4 spelare och en ledare till Sverige i augusti 2008.

Korruptionsutredningen i Enkokidongoi

Den kenyanska myndigheten CID håller för tillfället på att utreda korruptionsfrågan i Enkokidongoi. När Twigas nuvarande kassör Erika Rubin besökte Kenya i höstas träffade hon CID för att lämna ett vittnesmål i ärendet. Utredningen fortgår dock och det är osäkert när den kommer att vara klar.

Diskussioner pågår inom Twiga kring hur vårt fortsatta arbete i Enkokidongoi ska se ut.

Praktikantutbildningen

En ny praktikantutbildning sätter nu igång på Österlens folkhögskola. Twiga kommer även detta år att ha två praktikanter i Mbale. Sex praktikanter kommer att finnas i Enkokidongoi, dock inte genom Twiga, men i samarbete med Twiga.

Ugandagruppens utvärderingsresa till Gulu

Läs Anna Malmros reseberättelse från resan i augusti 2007

All nervositet försvann då jag landade i värmen på den lilla flygplatsen. Taxituren in till Kampala kantades av låga skjul och ett myller av byggnationer och vägarbete inför det kommande Commonwealthmötet i november. Tankarna for ofta till den tidigare resan i Öst Afrika. Konstigt att man kan känna sig så glad över att man är tillbaka, trots att jag aldrig tidigare varit i Uganda. Jag brukar ha svårt för generaliseringar, men trots att Afrika är så olika, så är det även lika.

På tal om just generaliseringar, bussresor i Afrika är ofta särartade och väldigt trevliga. Lämna huvudstaden och tog postbussen till Gulu i norra Uganda. Dagens tidning

cirkulerade och folk turades om att läsa. Framför mig nynnade en tant på en sång. Jag funderade på vad jag skulle köpa nästa gång bussen stannade efter vägen? En höna, en chapati eller grillat kött på spett? Tre barn cyklade glatt förbi på en cykel. Lite längre bort släpade två män bort vad som troligen skulle bli nästa dags spett. Vilket djur det var som blivit flått hade jag svårt att urskilja. Lite senare stannade bussen så att en kvinna kunde köpa en säck kol efter vägen. Ibland verkade det som att en hel familj delade på ett säte. Två barn på golvet och en i knät. Jag kan inte minnas en enda gång som ett barn skrikit när man åkt timplånga bussresor på vägar med varierad kvalitet. Ofta har jag förundrats över hur detta är möjligt och spekulerat kring hur deras uppfostran skiljer sig från min egen?

Projektet och utvärderingen

Men det var inte om bussresa jag skulle skriva. Vad var det jag skulle göra i Gulu? Ja, det undrade jag med. Men hoppades på att det skulle lösa dig när jag väl var på plats. Tanken var att jag skulle genomföra en utvärdering för Ugandagruppen av det projekt som vi haft där under våren 2007. Projektet genomfördes ihop med vår samarbetsorganisation, *Gulu District NGO Forum*. Kortfattat innebar det utbildning kring hälsa, hygien och HIV samt praktisering av en miljövänligare husbyggnadsmetod. Närmare bestämt innebar detta 4 kortare kurser i olika flyktingläger. Drygt 80 procent av befolkningen i norra Uganda bor nämligen i flyktingläger. Orsaken är den 20-åriga konflikt som rasat mellan regeringen och gerillaarmén, *Lord's Resistance Army*. Sedan ett och ett halvt år tillbaka pågår fredsförhandlingar och många människor flyttar nu tillbaka till sina byar. Ugandagruppen riktar sitt arbete mot ungdomar och kursdeltagarna utsågs från ett antal redan etablerade ungdomsgrupper som NGO Forum brukar jobba med.

En ungdomsgrupp hade efterfrågat ett klubbhus och det var bland annat därför de utsågs till att lära sig den nya mer miljövänliga huskonstruktionsmetoden. När jag träffade ungdomarna verkade de väldigt engagerade och berättade utförligt hur de tillverkat tegelstenar, hur arbetet delats upp och hur byggnationen av huset gått till. De visade stolt upp resultatet av allt jobb – klubbhuset! En kamera dök upp och en hel rulle kort spenderades på oss alla i olika vinklar framför huset. (En sådan där man måste dra fram nästa kort manuellt med tummen, minns ni dem?) Då de flesta i gruppen hade möjlighet att gå i skolan brukade medlemmarna i gruppen vidareutbildade andra ungdomar. Detta hoppades de även kunna göra med denna husbyggnationsmetoden. Ungdomarna var i alla fall nöjda, förutom den lilla detaljen att pengarna inte räckte till tak... Således är detta ett högt prioriterat arbetsområde och tillsammans med NGO Forum jobbar vi nu för att samla in pengar till tak. Hittills har vi lyckats få ihop ungefär hälften.

Vid val av flyktingläger hade de som låg långt bort prioriterats, eftersom dessa inte lika ofta nåddes av stöd från organisationer. Oj, så bra kan man tycka! Medlemmarna i den andra husbyggargruppen bodde i flyktinglägret längst bort från Gulu. Under ett antal timmar guppade vi fram på den röda grusvägen ut till lägret. På vägen passerade vi en lastbil från World Food Program som väl. Tre män svettades i den gassande solen då de baxade ut gigantiska säckar med mat från flaket. Innan vi kom fram hade vägen återigen spärrats av en jeep som satt fast. Ett tiotal människor hjälptes åt för att få loss den och lyckades precis då vi bromsade in. Väl på plats visade det sig att kursdeltagarna var på "land-conflict" möte (konflikterna kring ägande av mark har redan växt till ett stort problem i området). Ibland hade en fungerande mobil inte varit fel. Dock lyckades vi i alla fall få tag i två av deltagarna och fick en lite mer diversifierad bild av huskursen och hur den fungerat. Svårigheter att få tag i personer verkade bli ett genomgående tema under min vistelse i Uganda.

Ett par dagar senare besökte vi ett flyktingläger där en av hälsokurserna ägt rum. När vi dök upp kring lunch var ingen av kursdeltagarna där. Ja, inte var väl det så konstigt då det visade sig att min kontaktperson glömt att meddela dem dagen innan att mötet blev uppskjutet. Tjaa, man kunde inte annat än att känna sig som en idiot! Tack och lov lyckades relativt många komma ändå och diskussion om kursen blev mycket givande. Ungdomarna hade både haft roligt liksom de tyckte ämnesområdena var användbara. För att föra kunskapen vidare gick de runt och diskuterade med folk. Kurserna kombinerades med fotboll, vilket var mycket uppskattat och ungdomarna hade på eget initiativ bildat fotbollslag.

Hur ser Gulu egentligen ut?

Under konflikten har Gulu utvecklats till en märklig stad full av kontraster. En uppsjö av diverse NGOs finns idag utspridda i staden. Överallt kör stora jeepar omkring med vajande flaggor som visar vilken biståndsorganisation den tillhör. Det fanns till och med ett fik med västerländska kakor, såsom pepparkakor! Galet!? Många människor med jeepar brukade stanna där för en efterlängtd kaff ”riktigt” kaffe. Jag kände mig minst sagt splittrad över denna bild. Jag funderade på hur detta kan påverka ugandiernas syn på oss västerlänningar och biståndsorganisationerna? Åsikterna om organisationerna verkade variera starkt hos innevånarna i Gulu. Allt i från skeptikerna som undrade om organisationerna någonsin var ute i lägren, till de som tacksamt hyllade dem för deras insatser när regimen svek.

Det är likaså svårt att låta bli att undra över hur stor del av stadens omsättning/inkomster som kommer från och byggs upp kring dessa köpstarka grupper? Exempelvis är priserna på hotell smått stolliga! Ett singelrum med bad, utan högre standard, kostade vanligen mellan 100 och 175 SEK. I Uganda! Hur påverkar det här staden och vad kommer att ske när organisationerna drar sig tillbaka? Redan nu är det många biståndsorganisationer som minskar eller upphäver sitt stöd. Trots att det efter konfliktens slut kommer att finnas minst lika många som behöver hjälp.

Efter utvärderingen

I dag, några månader efter utvärderingen, jobbar Ugandagruppen för att tillmötesgå några av de förslag som uppkom under utvärderingen. Bland annat att samla in fotbollströjor till de lag som ungdomarna själva initierade under fotbollsträning i samband med kurserna. Kanske vet du någon klubb som har en uppsättning tröjor över? I så fall, eller om du på annat sätt vill vara med och engagera dig för ungdomar i Uganda, så hör av dig! Alla är varmt välkomna till vår lilla grupp, om så bara för det trevliga sällskapet.